

IOANA POP-TUPIȚĂ

Hori

60.

Ardă-te focu Gutâi,
Mult ești negru și pustâi.
Mulți oameni scârdiți mângâi.
De-ar si verde frunza-n tine,
Mângâie-m-ai și pă mine.
D-așă frunza ți-i uscată,
Nu mă mângâi niciodată,
De-aș si cât de supărată.

61.

Codrule, răcătănat,
Tăt așă eu te-am rugat,
Ca să-mi dai din tine-un brad
Ca să-i fac la mândra pat,
Să văd bine-i însurat.
Dacă-i bine, să mă-nsor,
Dacă nu, să mor fecior.
Codrule, pretin cu mine,
Să nu mă spui câtă nime,
Că am stat o vară-n tine,
Cu mândruța lângă mine.
Codrule, bățut de ploi
Greu ni-i la noi l-amândoi,
Țâie că-ți ptică frunza,
Mnie că-mi trece vremea.
Țâie că-ți pleacă cucu,
Mnie că-mi trece timpul.
Țâie că-ți pleacă merla
Mnie că-m` tré viața.

De la Maria Tupiță, Mara, 80 ani, 2012

62.

Hâi, hâi, hâi, hâi, măi,
Ei, da, bucură-te cuşma mé,
Că zine primăvara
Şî cu flori te-oi înstruţa.

De la Ioan Tupiţă, Mara, 80 ani, 2000

63.

Mândruluţ, mândrelor tale,
Ciudă li-i, ciudă le pare.
Da, mai ciudă le-a păre,
Când pă mine m-or vide,
Îmbălţuită `napoi,
Pân grădină pă la voi
Şî cu olu după apă
Zăcându-i la mă-ta soacră.

De la Maria Tupiţă, Mara, 80 ani, 2012

64.

Mamă, nu mă sudui
C-oi pleca şi n-oi zâni.
Şî-i gândi că-s pân ocol,
Ş-oi si dusă pă motor,
Cu şofer cu capu gol.
Îi gândi că-s pân grădină,
Ş-oi si dusă pă măşână,
Cu şofer cu ceas pă mână.

De la Maria Tupiţă, Mara, 80 ani, 2013

65.

Dorni mândră, durni-ai moartă,
De tri zâle strâg la poartă.
Dorni mândră, durni-ai dusă,
De tri zâle strâg la uşă.

66.

Cine-o făcut horile,
Margă-n rai cu florile.
Că de n-ar si horile-n lume,
Ai vide fete nebune
Și neveste dusă-n lume.
Hore-ți fată, horile
Până-s porț și florile.
Horile-s de stâmpărare
La omu cu supărare.
Așa zâc oameni-n lume
Că numa horile-s de mine.
Nu le-am învățat șazănd,
Fă, le-am învățat la fân.
Io-am învățat a hori,
Ascultând gura mării.
Io-am învățat a cânta
Ascultând-o pă mama.

De la Maria Tupiță, Mara, 80 ani, 2012

67.

Ș-atâta horincă-oi bé,
Știu că n-oi muri de ié.
De horincă n-oi muri,
Că o beu tăți oaminii.
Ș-atâta noaptea m-oi duce
Până-oi da de gură dulce.
Ș-atâta m-oi duce noaptea,
Pân m-oi întâlni cu moartea.
Cu moartea m-am întâlnit
Și nu mni-o făcut nimnic.

De la Maria Tupiță, Mara, 62 ani, 2012

68.

Sus în cel vârf de Gutâi,
Mândră grădină `ngrădi-i,

Și mândre flori răstăzi-i.
Pă când o fost de plizit,
Mămuca m-o credințat.
Pă când o fost de udat,
Mămuca m-o măritat.
Creșteți flori și înfloriți,
Că mnie nu-mi trebuiți.
Creșteți flori cât gardurile
Ș-nstruțați, pālancurile.
Dragile mele surori,
Udați-mi ș-a mele flori
Le stroptiți și le udați
Și la feciorași le dați.
La care i-am fost mai dragă,
Dați-i floare să-și aleagă.
La care i-am fost urâtă,
Dați-i floare mohorâtă.

De la Maria Tupiță, Mara, 80 ani, 2012

69.

Mărs-o badiu la Dișău,
Să vândă doruțu mneu.
Dă-l badiu, pă patru boi,
Ori poartă-l un an ori doi.
Dă-l badiu, pă patru cai
Ori poartă-l vo doi, tri ai.

De la Maria Tupiță, (Mișcolțoaie) 70 ani, 1975

70.

Măi, mândrule, de ți-s dragă,
Cumpără-mi năframă albă,
Ș-o aruncă-n jos pă apă.
De-i vide că să-nvârte,
Nu trajă nădejdea mé.
De-i vide că să scufundă,
Gată-te mândruț, de nuntă.
Că și io mândruț, m-oi găta

Ș-o-i ieși `naintea ta
Ori a vre mă-ta, or ba.

De la Maria Tupiță, Mara, 80 ani, 2012

71.

Doamne, nu lăsa bănat,
La femeie și bărbat.
Doamne, nu lăsa osândă,
La bărbat femeie hâdă.

De la Maria Tupiță, Mara, 63 ani, 2013

72.

Frunză verde, lemn uscat,
Mamă, rău m-ai blastămat.
M-ai făcut în zî de vară,
Să-mi sie viața amară,
S-o petrec în altă țară.
De când mama m-o făcut,
Rău năroc am mai avut,
Cu străini de petrecut.
Că străinu-i, ca și stinu
Că-i mai rău decât pelinu.

De leagăn

73.

Liuliu, liuliu, puiu mării,
Nu te-am făcut cu țigării,
Te-am făcut cu holoșmanii,
Te-am făcut cu cine-am vrut
Și cu cine mni-o plăcut.
Liuliu, liuliu, pui de domn,
Io te leagăn, tu n-ai somn.
Liuliu, liuliu, pui de câne,
Legănându-te pă tine

Lucruțu mamei rămâne,
Și de-amu, și mai de-apoi,
Rămâne lucru-napoi.
Liuliu, liuliu, pui și dorni,
Până mâni în dalbe zori.
Liuliu, liuliu, pui te-abuă,
Până ce s-a face zăuă.

De petrecere

74.

Dragă mni-i veselia,
Înt-o casă cu badea.
Dragu-mni-i mulușagu,
Înt-o casă cu mândru.
Io aici mă-nveselesc,
Acasă bine-mi trăiesc.
Io aicea voița-mi fac,
Acasă-mi trăiesc pă plac.
Veselește-te inimă,
Nu sta ca dibolu-n tină.
Veselește-te mereu,
Nu sta ca dibolu-n tău.
Veselia nu mni-i bună,
De-ar țâne batăr o lună.
Veselia nu mni-i dragă,
De-ar țâne o lună-ntreagă.
Păhăruțu-i cât un cui,
Când îl pui la gură nu-i,
Și să face tăt un lanț,
Și lunecă pă grumaz.
Veseliți-vă feciori,
Sara și în șazători.
Veseliți-vă voi fete,
Nu stați ca în codru verde.
Cântați fete și horiți
Până sunteți la părinți,
Că dacă vi-ți mărita,
A hori nu-ți cuteza.

În casă de soacră-ta,
În tindă de socru-tău,
Afară de mutu tău,
La poiată de cumnată,
Și nu-ți hori niciodată.

75.

M-o făcut mama să siu,
Un sir roșu de sansiu,
Un sir roșu și plin bine,
Mă poate iubi oricine,
Un sir roșu și plin tare,
Mă poate iubi oricare
Și sărac, și gazdă mare.
Mă poate iubi oricine
Și sărac și gazdă bine.
M-o făcut mama luna,
Să-mi sie dragă lumea.
Pă badea l-o făcut joi,
Să ne iubim amândoi.

76.

Ce rău am făcut la lume,
De nu-mi aud vorbe bune.
Fă minciuni și vorbe răle,
De la prietenele mele.
Vorbe răle și povești,
De la preteni, de la tăți.
Doamne, la dușmanii mnei,
Dă-le, Doamne, ce vreau ei.
Dă-le, bani, dă-le avere,
Numa nu le da putere.
Dă-le, bani, dă-le avut,
Numa nu hăznuia mult,
Să plătea câte-o făcut.

77.

Supăratu-i omu, Doamne,
Când să culcă și nu doarme.
Ș-ar mânca și nu i-i foame.
Da-i mai supărat atunci,
Când își dă boii pă junci,
Cumpără mălai la prunci.
Și vacile pă zițale,
Cumpără mălai pă ele.
Și trăie-n lume cu jăle.

78.

Codrule, cu frunză rară,
Lasă-mă de mas desară.
Pă mine și pă badea,
Să văd mă iubește-or ba.
Pă mine și pă mândru,
Să văd mă iubește-or nu.
Eu cu drag, că v-aș lăsa,
Da, vi-ți scăpa, vi-ți săruta,
Frunza-n codru s-a usca
Și cucuțu ce-a mânca?
Vi-ți scăpa, vi-ți dragosti,
Frunza-n codru-a veșteji
Și cucuțu mni-a muri.

79.

Mult mă-ntreabă iedera
De ce nu-s verde ca ea.
Iedera poate fi verde,
Că numa la umbră șade,
Ie de soare nu-i pălită,
Și de lume nu-i grăită.
Io de soare pălită-s
Și de lume grăită-s.

80.

Tătă supărarea-i mare,
Ca și mine nime n-are.
Tătă supărarea-i gré,
N-are nime ca ș-a mé.
Supărarea, bate-o Doamne,
Tăt în pat cu mine doarme.
Io mă-ntorc câtă părete,
Supărarea tăt mă vede.
Io mă-ntorc pă ceie parte,
Supărarea mni-i la spate.
Trece-un dor ș-o supărare
Și-mi zâne una mai mare.
Trece-un dor și altu zâne,
Supărarea-i tăt cu mine.
Supărare, supărare,
Cătă-ți loc că lumea-i mare,
Și nu sta numa de mine
Până ce mi-i pune bine.

81.

Io horesc, pădurea sună,
Badea patru boi adună.
Io horesc, pădurea creapă,
Badea patru boi adapă.
Nu-i adapă că li-i sete,
Că-i adapă că mă vede.
Când treci bade, pă la noi,
Pune-ți clopote pă boi,
Pă tulucii dinapoi.
Pocnitoare de mătasă,
Să te-aud mândruț, din casă.
Clopotile-or clopoți,
Io din casă oi ieși,
Și noi bade, ne-om iubi.

De la Maria Tupiță, Mara, 80 ani, 2012

82.

Vai, de mine ce să fac?
C-am băut și iară-s bat.
Greu îi puntea de trecut
Numu-n ptic dacă-ai băut.
Să mă văd trecut puncte,
Altu-n veci nu oi mai bé.
Bine punte c-am trecut,
Oi mai bé, cât am băut.

Culeasă de la Tupiță Maria, Mara, 62 ani, în 2012

83.

Mult mă-ntreabă cucu vara,
Doru-mi-i de badea sara?
Io, tăt zâc, că nu mni-i dor,
De la inimnioară mor.
Io tăt zâc că nu mni-i drag,
De la inimnioară zac.
Cucule, pasăre mândră,
Dute-n pădure și cântă.
Pă cine-i avé mânje,
Blastămă-l străin să sie.
Pă cine-i avé alean,
Blastămă-l străin șohan.

De la Maria Tupiță, Mara, 80 ani, 2012

84.

Neghiniță neagră,
Mândruliță, dragă,
Haide, după mine,
C-o să-ț' fie bine.
Decât după tine,
Mai bine mă fac,
Trestie pe lac.
Atunci mândruliță,
Și eu mă voi face,

Neagră seceruică,
Ș-oî cosi pă luncă.
Ș-oî cosi, cosi,
Toată trestia,
Tu să fii a mea,
Toată viața ta.

85.

Pă drum mărg,
Pă drum zin iară,
Văd bine că n-am tihneală.
Pă drum mărg,
Pă drum mă-ntorc,
Văd bine că n-am năroc.
Mămucă, nărocu mneu,
L-o băut boii-n pârau
Șî vacile la valău.
Nu știu boii l-o băut,
Or eu năroc n-am avut.
Când s-o-mpărțât nărocu,
Fost-am dusă la lucru
Șî la tăți le-o dat cu caru,
Numa mnie cu păharu.
Nici acela n-o fost plin,
Jumatate-o fost pelin.
Nici acela n-o fost ras,
Jumătate-o fost năcaz.

86.

De ce să-mi siu supărată,
Tata nu-i dator la bancă.
De ceă să-mi siu supărat?
N-am omorât, n-am furat.
Supărat de ce să-mi siu?
N-am omorât om de ziu.
Până-amu ce-oî omorî,
Pă drăguciorii mândrii.

87.

Horincă verde-am băut,
De-am fost bat, mni s-o șăzut.
Horincă verde-oi mai bé,
De-oi si bat, mni s-a șâde.
Horincuța de ce-i bună?
De băut sara pă lună,
Cu fata care-i nebună.
Horincuța și păharu
Stâmpără doru ș-amaru.
Horincuța de ciresă,
Nebunita-i jupânesă
Și femeii de cele-alesă.
Horincuța cu tarhon,
Nebunit-o pui de domn
D-apoi pă mine-un bdet om.

De la Maria Tupiță, Mara, 62 ani, 2012

88.

Supărat îs și scârdit,
Că m-am dat făgăduit,
Codrului de pribejât,
Mândrii mele de iubit.
Supărat îs de un an,
Voie bună n-am șohan.
Supărat îs de o lună,
Șohan nu am voie bună.

De la Maria Tupiță, Mara, 63 ani, 2013

89.

Frunză verde de mohor,
M-o pus dracu, să mă-nsor,
Să ieu fata dracului,
Să-i siu ginerele lui.
Io pă drac l-am ascultat,
M-o pus, de m-am însurat,

Ș-am luat fata dracului,
Ș-amu-s ginerile lui.
Vai de mine, ce să fac?
Ca de ie să pot să scap.
Nu știu oare ce m-oi fa
Ca de ie să pot scăpa.

De la Ioan Botiș, Călinești, 58 ani, 2013

90.

Mamă nu-mi lega lumea,
Cu cine nu mni-i voia,
Cu mătasă mohorâtă,
Să-mi sie lumea urâtă.
Fă, mni-o leagă, mamă, leagă,
Cu sir de mătasă albă,
Cu cine mni-i lumea dragă.
Cu sir de mătasă verde
Și cu cine mni să șăde.

De la Maria Tupiță, Mara, 63 ani, 2013

91.

Îmi pare rău după lume,
Că eu trec și ie rămâne.
Nu-mi pare rău după viață,
C-o trecut pă dimineață,
Pare-mi rău și nici pré,
Că eu las în urma mé,
O fată și doi feciori,
Mândri ca și niște flori.
Cé mai mare, Ioniță,
Mândră ca o vioriță.
Și al doilea, Ionuț,
Ce mândru îi ca un struț,
Și al trilea îi Gheorghică,
Nici de nime nu ni-i frică.
Să mor astăzi, să mor mâine,
Eu știu lumea cui rămâne.

92.

Atuncea zine toamna,
Când îngălbene frunza,
Și când să uscă iarba,
Atuncea zine toamna.
Codru iară înfrunzăște,
Iarba iară înverzăște,
Primăvara-ntinerește.
Omu când îmbătrânește,
Șohan nu întinerește,
Ca și codru nu-nfrunzăște.

93.

Îmi trăiesc tăt cu năcaz,
Și cu lacrimi pă obraz.
Cu lacrimi și supărat,
C-așă cucu mni-o cântat.
Mni-o cântat și mni-o horit
Să-mi trăiesc tăt bănuît.
Care cuc mni-o cântat mnie,
Din pădure să nu zie,
Șadă-acolo și horea,
Acolo i-ar si moartea,
C-așă mni-o fost viața.
Și să își piardă ciocu,
Să nu cânte la altu.
Care cuc, mni-o cântat mnie,
Din codru să nu mai zie.
Zină-i numa penele,
Că răle, mni-o fost zălele,
Zălele și noptăle.
Zie-i penele pă sus,
Rău mni-o cântat și m-am dus.
Să-i zie numa clonțu,
Că rău mni-o fost nărocu.

94.

Di ce beu, de aceie aş bé,
Horincuță săcăre,
La un loc cu mândra mé.
De ce beu băutura,
De-aceea-i mai dulce gura,
Când o fur de la mândra.
Be-oi horincă-ndulcită,
Cu mândra să sie câtă.
Be-o-aş horincă şî nu-i,
Da-i în vârful prunului.
Horincuța di ce-i bună,
De băut sara pă lună,
Cu mândra care-i nebună.
Bate Domne, uiegaru,
C-o făcut uiaga mnică,
Nu mă hrănesc de horincă,
Şî păharu cât un cui
Când îl pui la gură nu-i,
Ardă-l para focului.
N-o făcut uiaga mare,
Păharu, cât o căldare,
S-ajungă la siecare.

95.

Ei, mni-i dor şî iar mni-i dor.
Ie-mă-n brață, strânge-mă,
Şî cu dor sărută-mă.
Sî mă strânge bade, bine
Şî mă strânge lângă tine.
Strânge-mă, bădiță mneu,
Strânge-mă, bădiță, zău.
Strânge-mă, bădiță, bine,
Da mă strânge lângă tine,
Că de dor nu oi muri,
Lângă tine dac-oi si,
Şî eu să-ț` sărut gura,
Sara şî dimineața.
Strânge-mă, măi, bade, bine,

Da mă strânge, pângă tine.
Strânge-mă bade, cu dor,
Și nu mă lăsa să mor.
Strânge-mă, bădița, mneu,
Strânge-mă, bade, mereu,
Să nu mor de doru tău.

De la Ioan Botiș, Călinești, 58 ani, 2013

96.

Tătă lumea are-un dor,
Și mai greu și mai ușor.
Io am două doruri grele,
Doru mneu și-a mândrii mele.
Doru mândrii de n-ar si,
M-aș culca și aș durni.
D-așă doru mândrii este,
Io la lume-s de poveste,
Că mă povestesc în sat
C-am iubit, și-am și bărbat.

De la Maria Tupiță, Mara, 63 ani, 2013

97.

Să mă văd codrule-n tine,
Ș-a mé mândru lângă mine
Codrule te-aș îngrădi,
Din tine n-aș mai ieși.
Eu te-aș îngrădi cu brad
În mijlocu tău să zac,
Pă brațele cui nmi-i drag.
Și te-aș îngrădi cu tidru,
Să mor în brață la mândru.
Și cu brad, da și cu flori,
În mnijlocu tău să mor,
Pă brațele cui mni-i dor,
În mnijlocu tău să mor.
Măi, codrule, nu mă da,
Tânără-s și foc ți-oi da.

Nu mă spune câtă nime,
C-am trăit o noapte-n tine,
Cu mândruțu lângă mine.
Nu mă spune câtă nime,
Că nimnica n-am făcut,
Nicio creangă nu Ț-am rupt.

De la Ioan Botiș, Călinești, 58 ani, 2013

98.

Unde m-o adus doru,
Unde n-am fost până-amu.
Unde doru m-o adus,
Unde n-am fost de când îs.
Dorurile mele mari,
Sar în sus ca doi Țânțari.
Dorurile mele mnici,
Sar în sus ca doi purici.

99.

Însura-m-aș, însura,
Nu știu de unde-aș lua.
Să ieu de la noi, din sat
N-or zâni că-s blastămat.
M-aș duce pă sate-n jos,
N-or zâni că nu-s frumos.
Însura-m-aș, ș-aș fa nuntă,
Numa nu pă vreme multă.
Însura-m-oi ș-oi nunti,
Numa n-oi găzdălui.

De la Maria Tupiță, Mara, 63 ani, 2013

100.

Mamă, inima mă doare,
C-am o mândră ca o floare,
În spital în Baia Mare.
Șî nu știu ce drum mni-aș face

Să mă duc, să văd cum zace.
Drumu mamă, mni-l făcui,
Mă duse-i și o văzui.
Era-ntoarsă la părete,
Cu gura arsă de sete.
Luai cana să-i dau apă,
Lacrimile o adapă.
Luai cana să-i dau zin,
Lacrimile-n valuri zin.

De la Ioan Botiș, Călinești, 58 ani, 2013

101.

Inimă, inima mé,
Rabdă-te, nu mă dure,
Fost-am la doctor cu ie,
La doctor și la potică
Și mni-o zâs că n-am nimnică.
La inimă este-un leac
Cetera și omu drag.
La inimă este-un bine,
Când îi mândra lângă tine.

102.

Rău îi pare codrului,
După verde frunza lui.
Da mai rău îmi pare mnîe
Dup-a mé copilărie.
Copil ești o săptămână,
Săptămâna ți să gată,
Copil nu mai ești niciodată.

De la Petru Giurgi, Călinești, 75 ani, 2013

103.

Dragostea îi boală gré
Și nu poți scăpa de ié.
La inimă când să pune

Te arde ca un cărbune.
Gré boală-i dragostea,
La cine n-o şti purta.
La cine ştie s-o poarte,
Uşoară-i de nu să poate.

De la Maria Tupiţă, Mara, 63 ani, 2013

104.

Pân pădurea bradului,
Trece mama Radului,
Tăt plângând şi suspinând,
De Radu mamii-ntrebând :
- Cine p-aicea o trecut,
Pă Radu nu l-o văzut?
- L-am văzut la crâşma Stanii,
Unde-şi beu boierii banii
Şi voinicii gologanii.
Păste-un ceas şi jumătate
Jândarmii l-o-nconjurat,
- Dă-te, Radule, legat,
Şi nu te-om duce strâcat.
- Io-s fecior cu pălărie,
Nu mni-i frică de o mnie.
Grănade de fum o aruncat,
Şi de jândarmi o scăpat
Şi iară-n codru o umblat.

De la Petru Giurgi, Călineşti, 75 ani, 2013

105.

Doamne, nu mă ţâne mult
Să plătesc câte-am făcut.
Ţâne-mă zăle puţâne,
Cât oi trăi sie-mi bine,
Sie-mi bine cât îs ziu
Dac-oi muri, mort să siu.

106.

Inimnioară, cu dor mare,
N-ai la nimenea crezare.
Inimnioară, cu dor greu,
Te pot crede numa eu.
Inimă, inima me,
Iar-o prins a mă dure,
Fost-am la doctor cu ie,
La doctor și la potică,
Și mni-o zîs că n-am nimnică.
Poticarășu mni-o spus,
Leacuri la inimă nu-s.
La inimă este-un leac,
Cetera și omu drag.
La inimă un leac-îi
Cetera și omu lui.

De la Maria Tupiță, Mara, 63 ani, 2013

107.

Cărăruță pântre holde,
Am drăguți, Ion și Gheorghe.
Cu Gheorghe m-oi duce-n lume,
La Ion i-oi pune nume.
Cu Gheorghe, m-oi duce-n țară,
La Ion, i-oi fa ocară.

De la Maria Costin, Mara, 87 ani, 2012

108.

Câtă lume-n a mé parte
De-ar arde pă jumătate.
Câtă lume-n partea mé
Arde-ar și n-ar rămâne.

De la Maria Tupiță, Mara, 63 ani, în 2013

109.

Săracile fetele,
De-ar muri cu tătile,
Să le-ngroape mamele.
Una, două au năroc,
Ceălelalte ard în foc.
Una, două au tihneală,
Ceălelalte mărg în pară.
Să le-ngroape-n timiteu,
Să nu margă unde-i rău.
Să le-ngroape-n sintirim,
Să nu margă la străin.
Că străinu-i ca străinu,
Mai amar ca șî pelinu.
Pelinu are sămânță,
Străinu n-are credință.
Pelinu sămânță are,
Străinu n-are crezare.
De-ai aduna dealu-n sat,
A zâce că n-ai lucrat.
De a-i face apa zin,
Nu i-ai fa voia deplin.
Mâncarea struguri de mnere,
Nu i-ai fa p-a lui plăcere.

110.

Hei, tu mândriorule,
Sămânaș-ăș numele,
Pă tăte grădinile.
Să răsară două flori,
Tăt în but, la doi feciori.
Să răsară două cepe,
Tăt în but la două fete.

But = contra

111.

Când m-o făcut mama mé,
Fost-o ploi și vreme gré,
Pântru aceie-mi trăiesc așa.
Când m-o făcut mama-n lume,
N-o fost ceasurile bune,
C-o fost ceasurile răle,
Așa-s și zâlile mele.
Măicuță, când m-ai făcut,
Mai bine ai si făcut,
Nouă mori, nouă vâltori,
Nouă struțuri de feciori.

112.

Vioriță, viorea,
Înflorești pă sama mea.
Că de-oi trăi te-oi purta,
De-oi muri, așa-oi lăsa:
Să te poarte Vasalie,
El mni-o fost drăguț întâie.
Să te poarte și Ion,
Mni-o fost drăguț de cocon.

De la Maria Costin, Mara, 87 ani 2012

113.

Cui nu i-i dragă lumea,
Taie pari și-o îngrădea.
C-a mé parte-i îngrădită,
Cu nuiete de rătită
Și cu pari de măieran
Nu s-a dezgrădi șohan.

De la Maria Costin, Mara, 63 ani, 2013

114.

-Măi, cucule, ce nu cânti,
Ori n-ai frunză să mânânci?
-Frunză am multă și lată,
Da-mi trăiesc tăt supărată.
Frunză am multă și bună,
Da-mi trăiesc cu-amar și trudă.
Supărare, supărare,
Pune-te-aș de-amoi în vale.
Și pă tine-un bolovan,
Să nu mă superi șohan.
Supărarea ard-o focu,
Tăt la mine-și cată locu,
Gândești, că io is norocu.
Supărarea, ard-o para,
Tăt la mine-și cată țara,
Gândești că io îs tihneala.

115.

De m-ar si făcut mama,
În marginea drumului,
Soră dulce dorului.
D-așă mama m-o făcut,
Unde locu mni-o plăcut.
Dară m-o îndepărtat,
Înt-o margine de laz,
Soră dulce la năcaz.
Înt-o margine de rât,
Soră dulce la urât.

De la Maria Costin, Mara, 87 ani, 2012

116.

S-o grăit hâdele-n vale,
Pă mine să mă omoare.
Vreu-ar hâdele să mor,
Să rămână badea lor.
Badea lor nu le-a rămâne,

Că de mor îl ieu cu mine.
Că nu îi mai greu pământu,
Precum îi viața cu hâdu.
Fujâți, hâdelor din prag,
Să zie cine mni-i drag.
Fujâți hâdelor din cale,
Să zie cine mni-i drag tare.

Flirt; foto: Felician Săteanu

117.

Tăt așă o zâs badea,
Nu-i om, să ne despărta.
Vezi bade, că s-o aflat,
Om ce ne-o despreunat.
Vezi, bade, că s-o găsat,
Om care ne-o despărțat.
Care-odată să iubesc,
Și apoi să despărțasc,
Inima le arde-n foc,
La dragoste n-au noroc.
Inima le arde-n pară,
De dragoste n-au tihneală.
Păcatu-i să se iubea,
Care nu să pot lua.
Păcatu-i să se iubească,
Ș-apoi să să despărțască,
Că oricât bine-ar avé,
La ceăl drag tăt să gânde.

118.

Bate-l Doamne, p-acela,
Care-nșală drăguța.
O înșală și n-o ié,
Bate-l Doamne, cum îi vré.
Cine iubește și lasă,
Da-i-ar Dumnezeu pedeapsă,
S-aibă viața cucului,
În mnijlocu codrului.
Și umbletu vântului,
Pă fața pământului.
Cine iubește și spune,
Nu-l răbda Doamne, pă lume.
Cine despărță doi draji,
Poarte-i corbu, carnea-n fagi.
Cine despărță, doi dulci,
Poarte-i corbu, carnea-n munți.

119.

Arde-ai lume cu foc,
Dacă-n tine n-am noroc.
Arde-ai lume cu pară,
Dacă-n tine n-am tihneală.
Lume, să te văd arzând,
N-aș sări, ca să te sting.

De la Maria Tupiță, Mara, 62 ani, 2012

120.

Săracă lumea demult,
Bună o fost, da s-o trecut,
Da aiasta de amu,
De ar si ars-o focu.

De la Maria Tupiță, Mara, 63 ani, 2013

121.

Băutor, îs băutor,
Da la nime nu-s dator.
N-am băut banii popii,
Nici averile mândrii,
Să n-am cu ce le plăti.
De-am băut, am băut bani,
N-am băut di pă țigani.
De-am băut, am băut lei,
N-am băut di pă femei.

De la Maria Tupiță, a lu'Ionu Grigoriță, Mara, 80 ani, 2012

122.

Arde-ai lume cu foc greu,
Mulți prieteni mai am și eu.
Ș-or zâni la-ngropăciune,
Ș-or pune pământ pă mine.
Ș-or pune pământ și iarbă,

Nime să nu mă mai vadă.
Or pune pământ și flori,
C-am iubit doi draguciori.

123.

Din care sătuc îs eu,
Nu-i nici popă, nici bdirău.
Pă popă l-o scos din sat,
Pă bdirău l-o spânzurat.
Pă popă pântru poptiea,
Pă bdirău pântru tistia.

De la Maria Tupiță, Mara 62 ani, 2012

Tistia - nerușinarea